

232

desapropiar v. tr. fer ~~per~~ ~~per~~
 algú) la propietat d'alguna cosa.
 | jon. fer ^{algú} l'abandó de ^{la seva} propietat;
 remunerar a tuta mena de béns.
Desapropiar-se de totes coses mun-
danes

7; l'efecte. X

7 desaprovació.

desaprovació v. tr. acció ~~malament~~
 de desaprovar. Apunt fet menys que
la desaprovació de tothom. Cúts de

desaprovar v. tr. No aprovar, trobar
 malament (allò dit o fet per algú).
Tothom desaprovarà les teus perau-
tes, la teua conducta | No aprovar
 (algú, esp. un examinand). Elh a-
lunnes desaprovatats en setembre.